

ÚJ ÉDES ANNÁK?

PÁRATLAN OLDAL - LIX. évfolyam, 13. szám, 2015. március 27.

„Az, ki magát szerződésileg bizonyos háztartási v. gazdaságkörűli személyes és folytonos szolgálatoknak legalábbis egy havi időtartamon át bérért való teljesítésére kötelezi, c s e l é d n e k (...) neveztetik.”

Nagyanyám 1927-ben kiállított, ereklyeként őrzött cselédkönyvéből idéztem. Olvashatóak benne a *g a z d á k* tól kapott minősítések: „minden tekintetben rendes”, „hűséges” stb.

Egy MTI-hír olvasása után kerestem elő a füzetecskét: *„Egyre több pénz folyik a költségvetésbe az ún. cselédadóból.”* Nyomtatásban egyes lapok idézőjelbe tették az új bevételi forrás nevét – talán érezték, hogy ez így nincs egészen rendben –, mások nem.

Bizony ki kellett volna találnia a kormánynak erre valami más kifejezést. Mostanában a fogalmak – többségében – indokolatlan átnevezése a divat. Épp ez az akkoriban is megalázó szóhasználat bukkanjon fel újra és legyen szalonképes 2015-ben?

Vizynék kora lejárt. Vagy mégsem?